

Klānu vestis

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

vestis

2013. gada augusts Nr. 4 (182)

Ošupes pagasta Sporta spēles 2013 atceroties

28. jūlijā pagasta ļaudis un ciemiņi no malu malām sabrauca uz ikgadējām Ošupes pagasta Sporta spēlēm, kas tradicionāli notiek jūlija pēdējā svētdienā Degumniekos. Sacensības organizē Ošupes pagasta pārvalde gadu no gada sadarbojoties ar zemniekiem un aktīviem pagasta iedzīvotājiem.

Saulainais rīts sākās ar svētku atklāšanu un pašdarinātu galvas segu parādi pie Degumnieku pamatskolas. Par oriģinālākajām tiesnešu komanda atzina Keitas Putniņas un māsiņu Rēzijas un Denīzes galvassegas.

Visas dienas garumā risinājās zolītes turnīrs, komandu spēles futbolā un volejbolā. Bet laukumā pie vecās Gotlība skolas notika individuālās disciplīnas – „Abrocis”, „NLO”, „Kastings”, „Kērlings”, „Bumbvedējs”, „Trāpi nu!” . Tika reģistrēti apmēram 200 dalībnieki, kas piedalījās individuālajās disciplīnās. Sacensību organizatori pauda nevilnotu prieku par jauniešiem, kas šogad piedalījās jo īpaši kupaļā skaitā.

Izveicība un spēks bija vajadzīgs arī jautrības stafetē, virves vilkšanā un svarcelšanā. Savukārt pievilksanos pie stieņa organizēja un vadīja šī sporta veida entuziasts, Ošupes pagasta iedzīvotājs Dainis Freivalds.

Kā vienmēr, bija padomāts arī par bērniem. „Pārsteigumu Karuseli” no baloniem varēja locīt dažnedažādus zvēriņus un ar meistarumu palīdzību ar īpašām, ādai saudzīgām krāsām uzburt skaistus zīmējumus un gliteru tetovējumus uz ķermeņa. Pašiem jaunākajiem sporta spēļu dalībniekiem jautras atrakcijas vadīja Minnija un Mikijs. Neizpalika arī piepūšamā pilsētiņa, popkorns un cukurvate.

Tie, kas nav draugos ar sportu vai arī vienkārši vēlējās atpūsties no saules svelmes, Degumnieku tautas namā varēja vērot VSAC „Latgale” filiāles „Lubāna” klientu un darbinieku sagatavotu muzikālu uzvedumu „Trīs sivēntiņi”. Var tikai apbrīnot šo jauno cilvēku, kam dzīvē nav tik labi veicies, degsmi dziedāt, dejot un spēlēt teātri. Tāpat apbrīnas vērts ir centra darbinieku ieliktais darbs, lai šis uzvedums taptu un būtu rādāms un baudāms skatītājiem. Jāteic, ka gan centra klienti, gan darbinieki visas dienas garumā aktīvi iesaistījās sporta spēļu norisē un guva arī godalgotas vietas.

Pašdarināto, neparasto galvassegu parāde.

Kultūras baudīšana ar to vēl nebeidzās. Pēcpusdienā visi tika aicināti uz tautas namu, lai noskatītos vidējās paaudzes deju kolektīva „Degumnieki”, daļu no koncertprogrammas „Jaukais laiks Velsā”. Kolektīva vadītāja Anita Tropa stāstīja par redzēto, piedzīvoto un izjusto folkloras festivālā „Tredegar House folk festival” Velsas pilsētā Nūportā, kurā mūsu dejotāji piedalījās laikā no 9. līdz 13. maijam. Klātesošajiem bija iespēja redzēt gan foto, gan video no festivāla norises, bet pēc tam iemācīties Velsā apgūtus dejas soļus.

Vakarpusē visi pulcējās uz apbalvošanu, kuru lieliski papildināja koncerts „Nemet dusmu krunku veciem zēniem”. Mūzikas autors Niks Matvejevs un tekstu autors Guntis Pilsums ar saviem aforismiem un pateicieniem deva lielisku smieklu devu pat visiem sagurušajiem.

Vēlāk visus dancotgribētājus kustināja

un lustināja grupa „Kreissais pagrieziena” no Smiltenes.

Paldies:

Tiesnešu komandai: Inārai Kiukucānei, Andai Vaskai, Ilonai Strodei, Anitai Pauliņai, Elvitai un Lindai Melngailēm, Jurim Strušelim, Aleksandram Šrubam, Dairītai Pulkstenei un galvenajiem pasākuma organizatoriem Aigaram Šķēlam un Ilzei Melngaiļei. Sekretariāta meitenēm: Ivetai Šķēlei, Inetai Strodei un Dacei Jakovļevai. **Paldies svētku atbalstītājiem:** SIA Lubauto (J. Jakovļevs), z/s Druvenieki (J. Mālnieks), z/s Eglītes (L. Joste), z/s Gaigalieši (J. Zondars), z/s Apšusala (R. Bārbals), z/s Asni (M. Krama), z/s Cīruļi (A. Šķēls), z/s Jaunaļņi (M. Iesaliņš), z/s Ošulaipas (V. Strods), z/s Zemgaļi (E. Ozoliņa).

Teksts un foto:
Ilze Purpļeviča

FOTOREPORTĀŽA NO OŠUPES PAGASTA SPORTA SPĒLĒM 2013

Individuālajā disciplīnā „Abrocis” jāprot raksīt ar abām rokām.

Skolēni un jaunieši – aktīvi sporta spēļu dalībnieki.

Apbalvošanas pauzes aizpildīja mākslinieki no Rīgas.

Jautrās atrakcijas kopā ar Minniju un Mikiju.

Zolītes turnīrā.

Dejotāju koncerts.

Tiesnešu un organizatoru kopbilde (vairāki palikuši aizkadrā).

Mirkļis no izrādes „Trīs sivēntiņi”.

Degumnieku pamatskola

2013./2014. m.g. uzņem audzēkņus:

Pamatizglītības programmā (kods 21011111) – skolēnus no 1. līdz 9. klasei;

Pirmsskolas izglītības programmā (kods 01011111) – bērnus no 2 līdz 6 gadu vecumam.

Skola piedāvā:

- veselīga dzīvesveida izkopšanai – nodarbības sporta zālē un peldbaseinā;
- aktīvu darbošanos vides izglītībā, iesaistoties LVM projektā Mammadaba;
- pulciņu un ārpusklases nodarbību iespējas;
- pagarināto grupu 1. – 5. kl. skolēniem;
- pagarināto grupu 6. – 9. kl. skolēniem ar iespēju saņemt konsultāciju mājas darbu veikšanā;
- mācību ekskursijas;
- izglītojošus un radošus ārpusstundu pasākumus;
- veselīgas un dāsna pusdienas;
- gaišas un plašas skolas telpas;

- logopēda pakalpojumus;
- e-klase.

Skola nodrošina ar dienasgrāmām, rūpējas par skolēnu nokļūšanu uz skolu un uz mājām (transporta izmaksas tiek segtas).

Skolēniem no 1. līdz 2. kl. bezmaksas ēdināšana no valsts budžeta.

Degumnieku pamatskolas skolēniem no 3. līdz 9. kl. tiek piešķirti bezmaksas ēdināšanas pakalpojumi no pašvaldības budžeta, ievērojot sekojošus nosacījumus:

1. Skolēna vecāks katra mācību gada sākumā aizpilda rakstisku iesniegumu izglītības iestādes direktoram. Ja skolēns ir atteicis vai skolas administrācija uz laiku ir apturējusi pašvaldības apmaksāto komplekso pusdienu saņemšanu vecāks atkārtoti raksta iesniegumu par pašvaldības apmaksāta ēdināšanas pakalpojuma piešķiršanu;

2. Skolēnu var atskaitīt no pašvaldības apmaksāto pusdienu saņemšanas,

šādos gadījumos:

2.1. Pieteiktās pusdienas neattaisnotu iemeslu dēļ neizmanto vairāk kā trīs dienas;

2.2. Skolēns necienīgi izturas pret ēdienu;

2.3. Skolas vadībai ir tiesības apturēt apmaksātos ēdināšanas pakalpojumus uz laiku, ja vecāks nepiedalās skolas un pārvaldes organizētajos līdzdarbības pasākumos.

3. Skolas vadībai ir tiesības apturēt pašvaldības apmaksātos ēdināšanas pakalpojumus uz laiku līdz vienam mēnesim, ja skolēns vairākkārtīgi pārkāpj skolas iekšējās kārtības noteikumus.

(Izraksts no Degumnieku pamatskolas iekšējās kārtības noteikumiem)

Pieteikšanās skolā no 10.00 līdz 15.00 katru dienu.

Skolas administrācija.
T: 26439822, 64829617.

**Degumnieku pamatskolā,
2. septembrī plkst. 9.00
skolas aktu zālē**

**aicinām pulcēties skolēnus un
visus interesentus, lai svinīgi
uzsāktu jauno 2013./2014.
mācību gadu!**

**Autobusu reisi skolēnu nokļūšanai uz
skolu 02.09.13.**

Jaunlubānas reiss – šoferis V. Čoders

Kalves 7.30
Bāliņi 7.40
Lejnieki 7.50
Pauri 7.55
Degumnieki 8.00

Degumnieki – Stūrmežs – Degumnieki

Degumnieki 7.20
Ozoliņi 7.24
Gaigalieši 7.30
Stūrmežs 7.34
Gaigalieši 7.38
Meirānu internāts 7.43
Rupsala 7.56
Ošupe 8.00
Papardes 8.04
Degumnieki 8.10

**Autobusa reiss pirmsskolēnu nokļūšanai
un skolu 02.09.13.**

Degumnieki 8.00
Darmaļi 8.10
Ošupe 8.15
Lejiņas 8.25
Meirāni 8.35
Gaigalieši 8.45
Degumnieki 8.55

Informācija var mainīties!

*Saulītei ir tāda vara,
Ka tā visu dzīvu dara –
Kokiem, ziediem palīdz plaukt,
Mazam bērnam lielam augt!*

*Cienījamie vecāki,
mīlie pirmsskolnieki!*

**Gaidīsim Jūs visus
2. septembrī uz pirmo
skolas dienu
Degumnieku pamat-
skolas pirmsskolas
grupās, kur Jūs mīļi
sagaidīs**

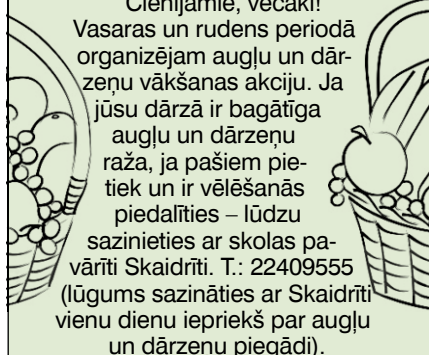

- 9.30 – „Cālēnos”
Dace, Marita un Antra
- 9.00 – „Saulēzaķēnos”
Sabīne un Iveta

Augļi un dārzeņi savai skolai!

Cienījamie, vecāki!

Vasaras un rudens periodā organizējam augļu un dārzeņu vākšanas akciju. Ja jūsu dārzā ir bagātīga augļu un dārzeņu raža, ja pašiem pietiek un ir vēlēšanās piedalīties – lūdzu sazinieties ar skolas pārvārti Skaidrīti. T.: 22409555 (lūgums sazināties ar Skaidrīti vienu dienu iepriekš par augļu un dārzeņu piegādi).

*Kaut kur tālumā uz lauka
dzestrs rīts tiek miglā tiets.
Kaut kur plavā, rīta rasā
kājas mazgā septembris.
Tālumā aiz košiem siliem
Noskan sapņains skolas zvans.
Ir nu atkal klāt tas brīdis,
kad uz skolu doties laiks.*

Lai skan skolas zvans!

Vēl pavisam nedaudz un atkal ie-zvanīsies skolas zvans, saucot uz pirmo mācību stundu Degumnieku pamatskolā.

Kādam tā noteikti būs pirmā reize ceļā uz skolu, kādam jau ierasts rituāls. Tomēr katru gadu pirms šīs dienas ir īpašs satraukums kā bērniem, tā arī vecākiem. Ir cerības veiksmīgam mācību gadam, prieks satikt vecos draugus, kā arī iespēja iepazīt jaunus.

Novēlu visiem mūsu pagasta skolēniem un jauniešiem, kas šajā septembrī uzsāk zinību gaitas kādā no Latvijas izglītības iestādēm, vēlmi mācīties, atīstīties un pilnveidoties, jo Jūs visi esat mūsu tautas, mūsu Latvijas nākotnes veidotāji!

Jums, vecāki un skolotāji – pacietību un sapratni, jo jūs esat tie, kas palīdzēs mūsu bērniem ceļasomā gājienam uz patstāvīgo dzīvi ielikt visas labākās, skaistākās un derīgākās lietas!

Lai Jums saulainas atlikušās brīvdienas!

Redaktore **Ilze**

Skola un mājas ir kā divi spārni, Kas paceļ mazo putnēnu lidojumam...

Izglītība Degumniekos ir kopš 1883. gada. Skola nosaukta Meirānu barona dēla vārdā par Gotlība skolu. 1884./1885. m.g. skolā mācās 43 zēni un 27 meitenes, skolas pārzinis O. Plačs. 1906. – 1913. m.g. skolas pārzinis J. Cīrulis. Daudzkārt mainījušies skolas nosaukumi: 1944. gadā Leona Paegles pamatskola, 1945. gadā – Meirānu četrklasīgā pamatskola, 1950./1951.m.g. Meirānu septiņgadīgā skola (esam Varakļānu rajona teritorijā). No 1956./1957. m.g. – Degumnieku septiņgadīgā skola. No 1962./1963. m.g. – Degumnieku astoņgadīgā skola. No 1989./1990. m.g. – Degumnieku deviņgadīgā skola. No 1993. m.g. – Degumnieku pamatskola. No 1973. gada par Degumnieku astoņgadīgās skolas direktori sāk strādāt Ināra Logina. Pateicoties I. Loginas vitalitātei, entuziasmam un uzņēmībai, Degumniekos tiek uzcelta jaunā skolas ēka. 1985. gada novembrī ielikts pamatakmens, bet 1986./1987. m.g. mācības tiek uzsāktas jaunajā skolas namā.

Sākot ar 2011. gada 1. septembri Degumnieku pamatskolas direktore ir Daiga Rubene. Skolas ēkā darbojas divas pirmsskolas izglītības grupas, ko apmeklē vairāk nekā trīsdesmit bērni. Šobrīd ceļu uz skolu ik dienas mēro bērni no tuvākas un tālākas apkārtnes.

Skolā realizētie un uzsāktie projekti

- realizēts energoefektivitātes projekts (nosiltināta fasāde, nomainīti logi);
- LAD projekts „Stadiona rekonstrukcija”;
- „Madonas novada izglītības iestāžu informatizācija”;
- Comenius skolu daudzpusējās partnerības projekts „Lets Play My Ancestors Childhood Game”;
- „Mācoties no dabas”;
- LAD projekts „Skolas piens”, „Skolas auglis”;
- „Skolas pagalmis kā resurss vides izglītības apguvē”;
- LAD projekts „Sporta zāles renovācija”.

Pedagoģu kolektīvs

Skolā strādā 17 pedagogi (visiem ir augstākā izglītība), no tiem maģistra grāds – četriem. Pedagoģi ir atbildīgi un radoši, tādēļ ir saņēmuši LR IZM apbalvojumus, LV apbalvojumus, Madonas novada izglītības nodaļas apbalvojumus, Goda nosaukumus, LV prezidenta pateicības, Gada skolotāja titulus, LVM Meistara diplomus, atzinības, VISC pateicības un atzinības rakstus.

Skolā darbojas

- tautisko deju pulciņš 1.– 5. klasei;
- tautisko deju pulciņš 6.– 9. klasei;
- teātra pulciņš 1.– 4. klasei;
- ansamblis 1.– 4. klasei;
- ansamblis 5.– 9. klasei;
- modernās mūzikas studija;
- mākslas studija „Saulspīnums” 1.– 4. klasei;
- mākslas studija „Saulspīnums” 5.– 9. klasei;
- vides pulciņš;
- korigējošā vingrošana (nod. tiek plānotas arī baseinā);
- volejbola pulciņš;
- dambretes pulciņš;
- futbols un hokejs (ar pieaugušo līdzdalību un atbalstu);
- skolas avīze;
- jaunsargi (ar JRC un NBS atbalstu).

Sadarbojamies

- ar Ošupes pagasta pārvaldi;
- ar Madonas novada Izglītības pārvaldi;
- ar Madonas novada Bērnu un Jauniešu centru;
- ar skolas vecāku padomi;
- ar pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas fondu un NBS, organizējam un vadam patriotiskās audzināšanas pasākumus pulk. O. Kalpaka dzimtas mājās „Liepsalās”;
- paaudžu sadarbība ar Latvīšu Virsnieku apvienību;
- ar pagasta feldšeri;
- ar vietējiem uzņēmējiem;
- ar kaimiņu skolām;
- ar citu valstu skolām.

Skolā iespēja darboties

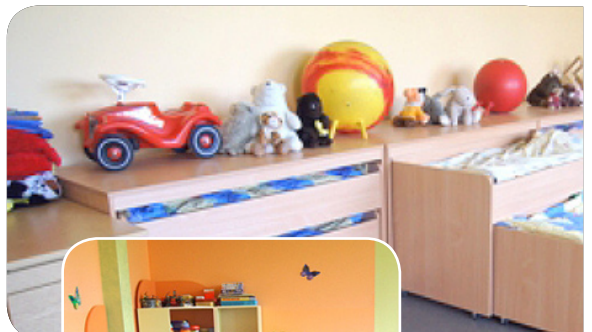
- Ošupes pagasta pašvaldībai piederošajā „Aktīvās atpūtas centrā”;
- modernā un plašā, ES standartiem atbilstošā sporta zālē;
- modernizētā datorkabinētā;
- ES standartiem atbilstošā dabas zinātņu kabinetā;
- mūsdienīgā meiteņu māturības un tehnoloģiju kabinetā.

Skolā darbojas divi tautisko deju kolektīvi, vadītāja Daiga Rubene.

Skolas labinieku un viņu vecāku godināšanas pasākums pie skolas vadības 2012./2013. m.g.

Pirmsskolas izglītības iestādes telpas.

Skolēni aktīvi piedalās un gūst rezultātus novada, starpnovadu, reģionālajos un valsts mēroga konkursos, skatēs, mācību olimpiādēs.

Tradīcijas pirmsskolas grupiņās

- Zinību diena;
- Miķeļdiena;
- Bērnu dzimšanas dienas ballītes;
- Spilvenu balle;
- Jauno runātāju tikšanās;
- Mārtiņdiena;
- Latvijas valsts dzimšanas diena;
- Ziemassvētki;
- Burtu balle;
- Valentīndiena;
- Puišu diena;
- Meiteņu diena;
- Meteņi;
- Lieldienas;
- Māmiņu diena;
- Metodiskās dienas;
- Izlaidums;
- Vecāku sapulces;
- Ekskursija vai pārgājiens.

Skolas tradīcijas

- Zinību diena;
- Karoga svētki pulkveža Oskara Kalpaka dzimtas mājās „Liepsalas”;
- Miķeļdienas gadatirgus;
- Skolotāju diena;
- Skolas Karoga svētki;
- Mārtiņdiena;
- Lāčplēša dienai veltīts lāpu gājiens;
- Latvijas Valsts svētku nedēļa;
- Rudens un pavasara ekskursiju, pārgājienu dienas;
- Baltais rīts;
- Ziemassvētku Rūķu darbnīcas;
- Ziemassvētki;
- Mācību priekšmetu nedēļas, mācību ekskursijas;
- Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņai veltīti pasākumi;
- Klašu kolektīvu izvēlēti un noorganizēti skolas mēroga pasākumi;
- Sporta dienas;
- Apkārtnes sakopšanas talkas;
- Projektu nedēļa;
- Mātes dienas koncerts;
- Skolas Zvaniņa svētki „Gada jaukākais mirklis”;
- Izlaidums;
- Vasaras nometnes;
- Skolas absolventu salidojumi;
- Vecāku dienas;
- Skolas vecāku konference;
- Pirmās klases skolēnu pieņemšana pie skolas vadības;
- Pateicības pasākums skolēniem—labiniekiem un viņu vecākiem;
- Latviešu Virsnieku apvienības organizēta iespēja piedalīties Nacionālās Aizsardzības pasākumā Rīgā: „Melnās Kafijas vakars”.

Skolai ir sava atribūtika – karogs, skolas himna.

2013. gada AUGUSTS

Tiekam viesmīlīgi sagaidīti pirmsskolas izglītības iestādē Polijā.

Vērojam izglītības procesu.

Comenius grupa iepazīst ogļraču darba specifiku.

Skolēnu delegācija Polijā.

Degumnieku pamatskolas delegācija viesojas Polijā

Degumnieku pamatskolas delegācija (projekta vadītāja D. Rubene, projekta koordinatore I. Kiukucāne, 8. kl. skolēni V. Jaudzema un E. Kazulis) projekta „Lets Play My Ancestors Childhood Game” („Spēlēsīm mūsu senču bērnības rotaļas”) ietvaros laika periodā no 20.05.13. līdz 26.05.13. viesojās Polijā, Jastrebie – Zdroj. Skaista pilsēta ar skaistu parku un strūklakām.

21. maijā notika kopīgās vakariņas, iepazīšanās un atkalredzēšanās prieks. Apmeklējām pirmsskolas izglītības iestādi, piedalījāmies rotaļās, pēc kā secinājām, ka visur bērni spēlē līdzīgas rotaļas, mainās to varianti un nosaukumi. Pēc tam tika prezentēta filma par projekta norisi visa gada garumā. Šajā dienā notika arī koordinātoru sanāksme, kurā uzmanības centrā bija Degumnieku pamatskola no Latvijas, jo nākamā projekta tikšanās būs Latvijā, mūsu skolā. Vēlāk apmeklējām pilsētas Jastrebie – Zdroj vēsturisko galeriju. Skolēniem bija pārsteigums – bologna spēlēšana. Interesanta bija ekskursija pa Krakovu. Apmeklējām Sv. Mariusa baznīcu, Sv. Floriana vēsturisko celtni. Šeit Krakovā kā arhibī-

kaps bija kalpojis Expāvests Jānis Pāvels. Noklausījāmies leģendu par pūķi. Pūķis ir Polijas ģerbonī. Apskatījām sāls raktuves „Wieliczka”. Tās ir ne tikai sāls raktuves, bet tā ir vesela pilsēta pazemē. Te atrodas sāls ezeri, veikali un restorāni, dziednīca, kā arī muzejs, kas atgādina par smago sāls ieguves darbu. Pats iespaidīgākais šeit bija ogļu raktuvju apmeklēšana. Šis ir pašas vecākās ogļu raktuves Polijā. Tās atrodas vairāk nekā kilometru pazemē. Pirms došanās mūs aprikoja ar speciālu ekipējumu un izmērīja asinsspiedienu. Gājiens bija grūts. Bija arī karsti. Apskatījām kā notiek ogļu ieguve. Tas ir bīstams un smags darbs, ir iespējama eksplozija, jo šeit ir metāna gāze. Arā iznācām nosmērējušies un noguruši. Par to mums tika piešķirts ogļraču sertifikāts. Projekta noslēgumā pirmsskolas vecuma bērni sniedza koncertu. Projekta dalībnieki saņēma piemiņas dāvanas. Sakām paldies Polijai par viesmīlību un gaidām visus projekta dalībniekus pie mums Latvijā septembrī.

Ināra Kiukucāne,
Comenius projekta koordinatore

Aviācijas svētkos

21. jūlijā Ošupes pagasta Degumnieku lidlaukā notika jau otrie Aviācijas svētki.

Pasākums sākās ar lidaparātu apskati uz skrejceļu. Varēja aplūkot motoplanierus Vivat L-13, Cessna F1 72K, PZL 101 Gavron lidmašīnas. Šīs lidmašīnas tiek izmantotas gan mācību lidojumiem, apmācot jaunus pilotus, gan izklaides lidojumiem. Uz svētkiem bija atlidojis arī valsts robežapsardzes helioppers, kas lidojumos nepiedalījās, bet kura pilots atbildēja uz interesentu jautājumiem un ļāva nofotografēties pie lidaparāta.

Uz pasākumu bija uzaicināti aviomodeļbūves speciālisti no Rīgas, Jelgavas, Rēzeknes, Cēsu aeroklubiem.

No Ošupes pagasta Aviācijas svētkos piedalījās vietējais aviācijas entuziasts Arnis Baltais ar savu deltaplānu, par kuru interese bija ļoti liela. Vien pārlieku vējainie laika apstākļi neļāva deltaplānam pacelties gaisā. Interesentiem vajadzēja samierināties ar lidaparāta apskati un nofotografēšanos tajā.

Ap pusdienslaiku Aviācijas svētku apmeklētājiem tika piedāvāti paraplānu un aviomodeļu paraugdemostrējumi.

Īpaši tika gaidīti panorāmas lidojumi. Pirmajiem tas prieks tika jaunajam pārim

Sapnis redzēt gaisa balonu tā arī palika tikai sapnis.

mācību gadā veikuši pēc labākās sirdsapziņas.

Svētkus kuplināja gaisa balons „Elvi”, taču piloti vēltīgi mēģināja balonu piepildīt ar gaisu, traucēja vējš.

Visas dienas garumā par muzikālo noformējumu rūpējās DJ AIVIS no Latvijas Radio 2.

Pasākums notika sadarbībā ar Madonas novada pašvaldību, kultūras nodaļas vadītāju Jāni Kļaviņu, SIA „Studiju Grafs”, SIA „Heta Būve”, z/s „Vilces”, z/s „Niedres”. Paldies z/s „Asmeņi” saimniekam Didzim Kaļinovskim par ieguldīto darbu lidlauka skrejceļa sakārtošanā.

Teksts un foto: **Ilze Purpļeviča**

Taču šim lidaparātam vējs netraucēja pacelties gaisā un vizināt visus, kam vēlēšanās.

no Priekuļiem, kas 19. jūlijā teica viens otram „jāvārdu”, kā nākamie savu dzimto vietu no putna lidojuma, varēja vērot Degumnieku un Dzelzavas pamatskolu audzēkņi, kas mācību darbu pagājušajā

Senioru svētkos Lubānā

20. jūlijā uz tikšanos Lubānā pulcējās senioru kolektīvi, kur notika vēl nebijis pasākums – Senioru svētki „Kad sirds vēl jauna”.

Dienas gaitā viesiem bija iespēja apskatīt Lubānas pilsētas klubu, kas pēc renovēšanas atvērts 2010. gadā, paviesoties Amatnieku centrā, apskatīt Izstāžu zāli, iemūžināt fotomirkli pie jaunās strūklakas un pabūt Lubānas evaņģēliski luteriskās draudzes baznīcā, kas celta 1868. – 1872. gadā neogotikas stilā.

Savukārt vakarā lubānieši un pilsētas viesi pulcējās Lubānas estrādē Aiviekstes upes krastā, lai vienotos draudzīgā dejas solī, dziesmas taktī un melnā ritmā.

Svētku koncertā uzstājās vieskolektīvi: Priekuļu dāmu deju grupa „Mežrozīte”, Lejasciema jauktais vokālais ansamblis, Degumnieku kultūras nama dāmu deju grupa „Orhidejas”, Cēsaines senioru deju grupa „Kamenes” un Lubānas novada senioru amatiermākslas kolektīvi.

Deju grupa „Orhidejas” kopā ar Lubānas un Cēsaines deju kolektīviem deju „Sievu deju”.

Pēc koncerta kopīga „apaļās zupas” baudīšana un jestr dejas solis grupas „Ķirmiji” pavadībā.

Paldies svētku organizatoriem par viesmīlību un uz tikšanos citugad!

Teksts un foto: Ilze Purpļeviča

Izskanējuši XXV Vispārējie Latviešu Dziesmu un XV Deju svētki

Kā teica prezidents Andris Bērziņš: „Dziesmu svētki ir mūsu dārgākais mākslas darbs!” Nevar nepieņemt, ka tas, ko svētku laikā paveica Latvijas tauta un mūsu valsts viesi ir apbrīnojami. Arī svētku dalībnieku skaits, neskatoties uz iedzīvotāju skaita kritumu valstī, tikai aug!

Kopā svētkos piedalījās 40 600 dalībnieki (no tiem 671 Madonas novada pār-

stāvis) un vēl 400 brīvprātīgie. Protams, vēl arī tehniskie darbinieki, organizatori, mediji no 72 pasaules valstīm un pats galvenais – skatītāji.

Šajos svētkos absolūti rekordisti bija dejotāji, taču arī citi mākslinieki daudz neatpalika. Šogad svētkos piedalījās kopumā 603 deju kolektīvi, 388 kori, savukārt trešie lielākie skaita ziņā bija vokālie an-

sambļi – 224 kolektīvi.

Nekad svētkos nebija piedalījušies tik daudz mazākumtautību kolektīvi – 96 un 1300 dalībnieki no diasporas kolektīviem.

Prieks, ka Latvijas tauta spēj vienoties, lai kopā radītu kaut ko tik fantastisku, par ko priecāties pašiem un visai pasaulei!

Ilze Purpļeviča

Mani pirmie Dziesmu svētki

Degumnieku vidējās paaudzes deju kolektīva sastāvā bija dalībnieki, kam šie bija pirmie Dziesmu un deju svētki Rīgā. Par gūtajiem iespaidiem un piedzīvotajām emocijām lūdzām dalīties ar „Klānu Vēstis” lasītājiem.

Edgars Daugulis:

Šie bija mani pirmie Dziesmu un deju svētki Rīgā, tāpēc uz svētkiem braucu ar gaišām domām. Ar mani kopā bija pats labākais kolektīvs un paši labākie draugi. Patika draudzība, ko jutu visapkārt, taču nebiju īpaši priecīgs par garajām mēģinājumu stundām, kas ievilkās līdz pat vieniem nakti.

Var teikt, ka tikām „nodzīti”, īsti nepaspējām nemaz atpūsties un laiku veltīt sev.

Brīvo laiku veltījām miegam, divus vakarus pastaigājāmies pa Vecrīgu, kur iepazīnāmies ar Amerikā dzīvojošo latvieti. Viņš dzirdēja kā mēs krogā dziedam dziesmas un pieslēdzās mums. Viņš izteica domu, ka mūsu kolektīvam vajadzētu nākošajā gadā braukt uz Ņujorku, kur notiks folkloras festivāls. Mums, protams, bija liels prieks un mēs, puišu kompānija, jau esam gatavi lidot.

Vēl atmiņā palicis sestdienas vakars un balle Daugavas stadionā. Tas gan bija super. Dziedājām visu atpakaļceļu līdz savai mājvietai, mums pievienojās arī citi kolektīvi.

Ja man jautātu, vai vēl kādreiz gribētu būt Dziesmu un deju svētku dalībnieku rindās, es atbildētu – kāpēc gan ne? Un tieši ar šo pašu kolektīvu. Starp citu, mēs varētu būt arī kora sastāvā, jo šajā kolektīvā ir ļoti dziedātāji. Tas būtu varen interesanti!

Vēl jāpiebilst, ka es šos Dziesmu svētkus nekad neaizmirsīšu jo satiku vienu jauku meiteni.

Aija Bergmane:

Šogad šie bija mani pirmie Dziesmu svētki. Nezināju ko sagaidīt, ko nē, jo nekad nebiju iepriekš skatījusies Dziesmu svētkus ne pa televizoru, ne klātienē. Tikai zināju, ka tie ir ļoti skaisti un ilgi gaidīti svētki Latvijā.

Pirmajā dienā, kad ieradāmies Rīgā,

Edgars pa vidu.

Daiga Vanaga.

Aija Bergmane no labās.

šķīta, ka būs daudz brīvā laika un varēsim atpūsties, bet nākamajā dienā, kad mūs Daugavas stadionā sāka mācīt, sapratu, ka nebūs tik viegli kā šķīta no sākuma. Tās mums bija 3 nogurdinošas mēģinājuma dienas, bija ļoti grūti – kājas sāpēja, maz gulēts, emocionāli un garīgi biju izsmelta. Šādos brīžos likās, ka nekad vairs nebroukšu uz Dziesmu svētkiem. Tomēr

mēģinājuma brīžos, kad bija iespēja paskatīties uz citiem dejotājiem no malas, patīkamas trīsas skrēja pār visu ķermeni un smēlos izsīkušo enerģiju.

Visaizkustinošākais mirklis, kuru saņāca izbaudīt visos 4 koncertos un plus vēl ģenerālmēģinājumā, bija noslēguma deja. Mēs uz laukuma bijām gandrīz 15 tūkstoši dejotāju, un apziņa, ka mūs tik daudzus vieno deja, bija kaut kas neapmierams. Šo savīļojumu nekad neaizmirsīšu, to pat vārdiem nevar aprakstīt. Arī svētku gājiens paliks atmiņā, jo katra cilvēka labais vārds un sauciens lika justies sevišķiem. Gandarījums, ka esam padarījuši labu darbu, devuši cilvēkiem prieku un labas emocijas.

Es ļoti ceru, ka šie nebūs mani pirmie un pēdējie Dziesmu svētki. Šobrīd atskatoties atpakaļ uz piedzīvoto, vēlos vēl un vēl izbaudīt šos brīnumskaidros svētkus. Paldies arī jāsaka foršajam kolektīvam, bez kura šie svētki nebūtu izdevušies.

Daiga Vanaga:

Šis gads manā atmiņā paliks ļoti īpaši, jo pirmo reizi mūžā piedalījos Dziesmu un Deju svētkos Rīgā. Deju lieluzvedumā „Tēvu laipas” mūsu kolektīvs dejoja četras dejas – „Iebrauca saulīte”, „Kūmas”, „Lepna, lepna tā plaviņa”, „Puišu un meitu deja”.

Pavardot šo nedēļu Rīgā, guvu jaunu, jauku un emocijām bagātu brīžu. Mūsu kolektīvs ir jautrs un atraktīvs. Nepārtraukti skanēja smieklis un asprātības. Pa šo laiku arī daudz dziedājām.

Visspilgtāk man atmiņā un sirdī paliks koncerta noslēguma fināls. Es pat nevaru šo brīdi aprakstīt vārdiem, tas ir jāizjūt, jāizdzīvo! Un to es no visas sirds novēlu katram sevi cienošam latvietim!

Par soli no milicijas

Oficiālie dati liecina, ka Latvijā pēc kara, pretošanās Krievijas komunistiskajam režīmam turpinājās veselus 12 gadus. Par to liecina daudzi baltie krusti tiem, kuriem nav kapu kopiņas... Šis piemīnās zīmes pelnījuši arī Lubānas klānos nogalinātie latvieši. Atmiņās dalās skolotāja Janīna Tropa (Soldone).

Pēc kara 1946./47. gadā Barkavas un arī Meirānu pagastā (ietilpa arī Degumnieki) daudzi jauni vīriēši, kas nebija pakļāvušies iesaukumam Sarkanajā armijā, slēpās kā kurš mācēdamās. Mežos, šķūņos, siena kaudzēs. Visvairāk to bija sādžās pie Lubāna klāniem. Mēs viņus saucām par mežabrāļiem, komunistu valdība par bandītiem, bet tagad – latviešu nacionālie partizāni. Taču kopīgai cīņai pret sarkano okupācijas varu viņi apvienoties nepaguva, lielākā daļa tika izspiedota un iznīcināta. Un vēl joprojām daudzu pēdējās atdusas vieta nav zināma...

Toreiz strādāju Čerzinieku skolā. Skolas saimnieka dēls Aleksis legjonārs, vāciešiem atkāpjoties, atgriezies tēva mājās. Iesaukts krievu armijā sāka slēpties. Taču, kad jau visus pārējos čeka bija likvidējusi, galīgi slims ar nierēm, pieteicās pats. Rēzeknes čekā bija tā spīdzināts, ka ātri nomira. Čerzinieku sādžā izspiegoja un nošāva Odumiņu Konstantīnu. Viņa līķi izmeta Barkavas grants bedrēs kopā ar nogalināto Zigfrīdu. Tas bija dedzīgs Latvijas patriots no cita novada. Sagūstīja Čibistānu Vincēs Jāni. Nošāva lielisko vijolnieku (spēlēja arī citus instrumentus) Skrebu Konstantīnu. Piederīgie viņam atdeva pienācīgu godu, nenobaidījās no milicijas, bet pārveda un apglabāja Krievbirzes kapsētā. Pazuda Sebru Eidis no Ikauniekiem. Teica, ka nošauts un aprakts klānos. Nošāva Krasovsku Aleksi. Sieva slēpās. Bet, kad izveda vecākus – Kalnagala Tūmužņus – arī viņa pieteicās un tika ar bērniem izvesta uz Sibīriju. Nošāva Dzirkaļu Jāni, ģimeni 1949. gadā izveda. Kalnagala Pēteris no skolas mājas ievainots slēpies siena kaudzēs. Ģimene bija izvesta, māsa apcietināta. Nevieni nezinā vai viņš nošāvēs pats vai arī to izdarīja kāds cits. Jurīšu Pēteris no Kalnagala

bija armijā, bet atlaists, iegājis mežā. Nošauts. Viņa tēvu pratināja un arī nošāva. Ģimene izvesta uz Sibīriju.

Šāda ir šo un vēl daudzu citu puīšu traģēdija. Uz ko viņi cerēja? Bet krieviem nepadevās un aizgāja bojā. Milicijai bija daudz spiegu.

Daži palika dzīvi, izcietā Sibīrijas bada un sala gadus, atgriezās. Taču veselība bija sadragāta un mūžs aprāvās pirms laika. Tāds spilgts piemērs ir Grente no Barkavas. Viņš jau kļuvis tur legjonārs, tāpēc komunisti varbūt arī nevēlējās viņu nomocīt Sibīrijā. Taču atgriezās, tomēr ilgi brīvībā nepadzīvoja. Viņš cilvēkiem, kur lūdzis pārtiku, teicis čekistiem neslēpt neko, bet pateikt, ka bijis Grente un ar ieroci piespiedis dot pārtiku un mantas.

Mēs ar Paulīni (otrā skolotāja) uzturējām sakarus ar šiem puīšiem. Nesām pārtiku vai kādas ziņas. Visbiežāk viņi pulcējās skolas mājā pie saimnieka. Atmiņā ir vairākas epizodes. Toreiz saimnieka dēls Aleksis un Grente slēpās uz kūtsaugšas. Anna (saimniece) liek mums uzņemt ēdienu mežabrāļiem. Kamēr viņi ēd, plāpājam. Te uzreiz kūti pārādās Anna un ziņo, ka miliči istabā pratinot tēvu. Puīši noslēpjas bunkurā, bet mēs pa kūts pakalējam durvīm bēgam prom, slēpdamās aiz kokiem un ēkām. Paspējam izvairīties.

Traģiska izvērtās mežabrāļu pulcēšanās skolā 1946. gada Ziemassvētku vakarā. Viņu bija ap 10 puīšu, un saimnieku galā ieturēja vakariņas. Tad izklīda. Uz savu māju, kas blakus skolai, aizgāja arī Inču Jānis. Viņa brālis Konrāds aizgāja kaut kur citur. Rīta pusē mūs uzmodināja šāvieni Inču mājās, pēc uguņīgajām lodēm varēja saprast, ka māja ielenkta. Vēlāk, kad šaušana beidzās, atnāk milicis un skolas tēvu aizved uz Inčiem. Izrādās, ka tur nošauts Jānis, kurš iebēdzis pagrabā un viņa māsa Helēna. Iespējams, ka Helēnu nošāva nejauši. Taču netika skaidrs, kā miliči Barkavā (ap 10 km) uzzināja par mežabrāļu pulcēšanos, protams, neviens nešaubījās, ka darbojies nodevējs.

Spiegi darbojās aktīvi. Daudzo nodoto vidū bija arī Kļaviņš. Viņa mājas

vietā palikuši ozoli pie Meirānu kanāla Ošupes pagasta pusē, bet jaunajai paaudzei Degumniekos ir dzīvoklis. Valda un Aivars beiguši mūsu skolu. Valda strādā Jēkabpilī bibliotēkā, Aivars ir dzejnieks, literatūras darbinieks Rīgā.

Mūsu pusē paši mežabrāļi nekādas sevišķus briesmu darbus neizdarīja. Protams, vienu otru īpaši kaislīgu čekistu pakalpiņu cilvēku izvešanā, klausu piedziņā un citā necilvēciskā attieksmē, novāca gan.

Lubānas klānu pusē darbojās partizāni arī no Daugavpils un Preiļu pusēs. Neoficiāli zināms, ka pašā Degumnieku centrā – Plienu un Lāžu zemē guļ tās pusēs puīšu kauliņi. Taču neviens par to neinteresējas.

Mūs ar Paulīni glāba pats Dievs. Turēja aizdomās. Pratināja. Reiz uz skolu atnāca divi miliči un aizveda mani uz Barkavu. Tur mani pratināja novadnieks Seiksts. Viņš uz galda uzlika pistoli un steku, laikam iebiedēšanai. Pratināšanā visu noliedzu, taču sista netiku. Baidīja ar atlaišanu no darba. Varbūt pateicoties tam, ka esam no viena pagasta, pēc nakts kādā kambarī, tiku palaista brīvībā. Protams, bija jāparaksta protokols, ka neko nezinu. Interesanti, vai šis cilvēks ir vēl dzīvs? Runāja, ka esot gana nežēlīgs bijis. Lai Dievs soda!

Citreiz miliči izkratīja mūsu dzīvokli. Paņēma vienu grāmatu ar K. Ulmaņa foto, māsas vīra Pētera (svaiņa) foto, kurš savulaik dienēja K. Ulmaņa apsardzē. Kaitīga miličiem likās arī cara Nikolaja ģimenes bilde, kura bija ieklādusi no saimnieku gala. Arī to pievāca.

Citiem un īpaši bērniem par saviem piedzīvojumiem un mežabrāļiem es, ja gribēju krievu laikā strādāt par skolotāju, nestāstīju neko. Bet nu, uzticot piedzīvoto papīram, varu padalīties. Īpaši tāpēc, lai rosinātu arī bijušā Meirānu pagasta cilvēkus, kuri vēl atceras tos laikus, nodot jaunajai paaudzei liecības par tiem, kuri arī bezcerīgā cīņā apliecināja patiesu Latvijas mīlestību un patriotismu. Te, manuprāt, plašs darba lauks arī Degumnieku novadpētniekiem, lai jo bagātāks taptu skolas muzejs.

Pierakstīja **Jūlijs Augusts Trops**

MUMS RAKSTA

Attopies, ļaundari!

Līgo vakarā apmeklējot Krievbirzes kapus, konstatēju, ka no dēla kapa izrauts un aiznests krusts. Kādam ļaundarim jābūt cilvēkam, ja var paveikt šādu grēka darbu? Mirušais

jau to vairs neredz, bet kāpēc jāsāpina mātes sirds, vai man vēl nepietiek bēdu un asaru?

Tad gribu, lai šis ļaundaris zina, ka par mazu grēku cilvēks nopelna laicīgo sodu šinī dzīvē vai šķīstītavā.

Ar lielu grēku cilvēks zaudē svēt-

darītāja Dieva žēlastību, visus savus nopelnus un nokļūst pazudināšanas briesmās.

Attopies, ļaundari un padomā, ko esi pastrādājis!

Ināra Uzulniece

Sveika, Latgale, Vidzemē!

Ceļa Kalnagals – Meirāni – Degumnieki posmā starp Mālkals un Degļu mežu atrodas Latgales un Vidzemes etnogrāfiskā robeža. Tā tas bija reiz... Bet nu, un tas nav tas sliktākais, – Krīvubirzs, Lielmežnieki, Iecelnieki, Tropi, Kalnagals ir Vidzemē. Un arī šis mans bērniņas sentiments var būt maldīgs, jo attiecīgās jomas pētnieki – zinātnieki esot svaigi „uzrakusi”, ka teritorijās pie un ap Lubānu jo sirmas senatnes mērogā pirmsaimnieki varētu būt sēļi. Tāpēc „neskaldīsim matus”, jo galvenais galu galā ir vienota Latvija. To – sveika un uzredzēšanos, Latgale, Vidzemē! – bilstu, braucot pēc elektrības (mobila- jam tālrunim un kabatas lukturītim) otrā bērniņas zemē – Degumnieku „Lāžās” (bijusī skolotāju māja).

Un tur allāž ar prieku vēroju sava bijušā kaimiņa Antona Ciematnieka kunga filigrāno – latviski tik rūpīgo saimniekošanu (starp citu, viņa sieva Hedvigas kundze ilgus gadus arī bija skolotāja, manas mātes kolēģe). Skatos pavasarī, kad tīrām pagalmus, pat zaru čupas (kaudzes) Antona rokrakstā izskatās kā gleznas. Cits padomātu – kāda jēga tik rūpīgi krāmēt to, kas tūlīt taps atdots ugunij? Taču kultūras cilvēks nevar savādāk, tā, kā bija padomju laikā, kad komunismu cēla pa roku galam. Bet tie, kuriem vēl asinīs bija kaut kas no pirmās brīvās Latvijas, turēja augstā godā savu darba tikumu. Es, piemēram, ar lielo piespiešanos (ar prātu) veicu darbu tā, kā kaimiņš. Un nav taisnība, kad saka – strādā tik labi kā sev. Nieki! Nevienam sakāmvārdu, tautas gudrību nedrīkst absolutizēt. Vai mans darbs ir labs, ja es nesavaldu savu rokrakstu daudz maz salasāmi? Taču nē! Fiziskā darbā kultūru ievērot vieglāk, taču citam es to izdarīšu labāk nekā sev, jo būs kauns haltūrēt. Bet kā darba tikumisko kultūru godā celt, kad tehnoloģijās aizvien vairāk veic smagos darbus? Taču nost ar prātuļošanu, gan jau jaunā paaudze tiks galā ar viņas laikmetam uzliktiem pienākumiem. Jo es neesmu no tiem, kuri uzskata, ka šolaiku jaunatne ir sliktāka. Vienkārši – apstākļi ir citi.

Šopavas, kad vēl nezināju, kāds ir mūsu pagasta ģerbonis, tas pie manis „atnāca” pats. Proti, kādā ritā caur logu ieraudzīju ķikutu pārti revidējam pērnās lapas. Pēc dažām dienām putni pazuda, bet tad tos aplūkoju „Klānu Vēstis”. Saki nu, ka Dieva nav! Tuvplānā ģerboni redzēju 30. jūnijā, kad notika Dziesmu svētku karoga pacelšanas svētki. Mākslā neesmu no tiem, kuri gudri var „aplārēt” kāpēc kaut kas patīk vai nepatīk, šo smadzeņu man

trūkst. Es izjūtu vienkārši – patīk, nepatīk. Bet Ošupes pagasta ģerbonis man PATĪK! Pretstatam, Valmieras puses (pilsētas) ģerbonis, kur varbūt dzīvošu vēlāk, man pavisam NEPATĪK!

Dziesmu svētku karoga pacēluma koncerts Degumniekos arī patika. Kaut vai ar to, ka tajā uzstājās mani bērni. Arī es pats pirms 50 un vairāk gadiem savos pirmajos Dziesmu svētkos uz Rīgu braucu kā lēkātājs Degumnieku 7-gadīgās skolas deju pulciņā. Tas bija pagājušā gadsimta 50-gadu beigās, varbūt 60-gadu sākumā. Atceros, skolotāja Rasma Resne bieži (mēģinājums) dusmojās uz mani: „Jūlij, nelec tik augstu!”. Protams, tas nebija labi, bet man tā patika un bieži aizmiršos. Otrie mani Dziesmu svētki bija Malnavas tehnikuma kori (1. bass), trešie un pēdējie (pagaidām, varbūt?) Ventspils vīru kori „Zītars” (1. bass). Kā lielu muļķību uzskatu studiju laiku Jelgavā, kad varēju dziedāt LLA vīru kori. Kāpēc toreiz biju tik dumjš, vēl tagad nesaprotu.

Kad mobilajā telefonā noklausījos šī gada svētku noslēguma koncertu, atcerējos himnas „Jāņu vakars” pirmā basa dažas epizodes, pamēģināju...ui, pašam kauns palika. Toreiz (Malnavas kora sastāvā) norūcu ciešami. Un vēl ko atcerējos. Krievu laikos nebija nekādas demokrātijas, ne tautas dziedāšanas, ne atkārtojumu. Taču toreiz tauta sadumpojās. Kad izskanēja „līgo” pēdējais akords (nots), aplausi nerimās, skatītājos dzirdējām arī: „Pelši, Pelši...!” Arvids Pelše toreiz bija pirmais komunistu vadonis Latvijā, viņš arī apkaroja progresīvos nacionālistus – berklaviešus, Ligo un Jāņu svētki bija aizliegti. Vēl tagad acu priekšā skats kā diriģents sāka mētāties, tad gāja pie valdības un partijas galvenajiem, kuri kopā ar A. Pelši sēdēja pirmajā rindā. Atļāva un himna (manā uztverē) izskanēja otro reizi. Nešaubos, ka daudzi partijas un kultūras darbinieki par sliktu komunistisko audzināšanu dabūja sukas, taču tas bija to vērts.

Jau druvas maizes krāsā, jau viena otra zeltaina lapa krīt... Tātad vasara iet projām. Drusku žēl, dabiski. Bet klāt taču ražas vākšanas laiks. Klāt skolēnu laiks. Lai pietiek spēka un prāta gaišuma visiem, kuri aicināti aktīvi piedalīties savas ģimenes, pagasta, novada un visas Latvijas materiālajā un kultūras izaugsmē. Lai Latvijas „veiksmes stāsts”, ko tik bieži dzirdam daudzīnām, nav vairs aiz trejdeviņiem kalniem un jūrām arī mūsu pagasta iedzīvotājiem.

Jūlijs Augusts Tropš

Braucieni uz tirgu

Veicam regulārus braucienus uz tirgu – Viļņa (Lietuva), Belostoka (Polija) – ar autobusu (15 vietas). Sīkāka informācija par izmaksām un brauciena laikiem pa telefonu +371 29547447.

*Sāpot nāk šai zemē ikviena dzīvība
Sāpot tā projām iet.*

/D. Avotiņa/

Vislielākā pateicība Ošupes pagasta pārvaldes vadītājam A. Šķēlam, sociālajai darbiniecei D. Ķeverei, apbedīšanas firmai „Krustaceles”, izvadītājam Dacītei.

Visiem, visiem, kas man tik ļoti daudz palīdzēja – Elgai, Rasmiņai, Ivetai, Inesei, Anitai Š., Anitai Kļ. Tāpat paldies Ritai un Pēterim Zabarovskiem, bijušajam Jāņa skolotājam, J. Pērlei, E. Šķēlei, abām Janiņām. Visiem radiem, draugiem un kaimiņiem, kas bija kopā ar mani, pavadot dēlu Jāni Uzulnieku pēdējā ceļā.

Ināra Uzulniece

*Nekas nav skaistāks par vārdu,
Kas to teiks no sirds.*

Izsaku lielu pateicību Daigai, Jurim Grigorjevam par palīdzību saimniecības darbos. Un arī tam, kas aizved un atved pēc pensijas un atved mājās A.B. un vizināšanu pie ārsta.

Ausma Purviņa

LĪDZJŪTĪBAS

*Paliks tavš darbīgais gājums –
Tik auglīgu mūžu neizdzēs riets.
Caur kokiem un bērniem
būs turpinājums*

*Tai saulainai gaitai, ko beidzi tu iet.
(M. Bendrupe)*

MIRUŠI:

Līvija Grigorjeva

(23.11.1937. – 20.06.2013.)

Emīlija Marinska

(25.07.1933. – 04.08.2013.)

*Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu...*

Easm kopā ar **Māriti,**
māmiņu smiltājā pavadot.

Deju grupa „Orhidejas” un vadītāja

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Ilze Purpleviča**
Tel. 22451599

E-pasta adrese: ilzepurplevica@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.